Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 20. mája 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Určenie príslušnej právnej úpravy – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Článok 13 ods. 2 písm. a) – Článok 14 ods. 2 – Osoba, ktorá je obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých členských štátov – Jediná pracovná zmluva – Zamestnávateľ usadený v členskom štáte bydliska pracovníka – Závislá činnosť vykonávaná výlučne v iných členských štátoch – Práca vykonávaná v rôznych členských štátoch počas po sebe nasledujúcich období – Podmienky“

Vo veci C-879/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Sąd Najwyższy (Najvyšší súd, Poľsko) z 19. septembra 2019 a doručený Súdnemu dvoru 2. decembra 2019, ktorý súvisí s konaním:

FORMAT Urządzenia i Montaże Przemysłowe

proti

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie,

za účasti:

UA,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory N. Wahl, sudcovia F. Biltgen (spravodajca) a L. S. Rossi,

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– FORMAT Urządzenia i Montaże Przemysłowe, v zastúpení: W. Barański, adwokat,

– Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie, v zastúpení: M. Drewnowski, radca prawny,

– poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

* Jazyk konania: poľština.

– belgická vláda, v zastúpení: L. Van den Broeck a S. Baeyens, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: D. Martin a A. Szmytkowska, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 14 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3), zmeneného nariadením Rady (ES) č. 1606/98 z 29. júna 1998 (Ú. v. ES L 209, 1998, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 308, ďalej len „nariadenie č. 1408/71“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou FORMAT Urządzenia i Montaże Przemysłowe (ďalej len „Format“) a Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie (Inštitút sociálneho poistenia, 1. oddelenie Varšava, Poľsko) vo veci určenia právnych predpisov, ktoré sa na UA, zamestnanca spoločnosti Format (ďalej len „dotknutá osoba“), uplatnia v oblasti sociálneho zabezpečenia.

Právny rámec

3 Podľa šiesteho odôvodnenia nariadenia č. 1408/71 musia pravidlá koordinácie zaručiť pracovníkom, ktorí sa pohybujú v rámci Únie, ako aj osobám, ktoré sú od nich závislé, a ich pozostalým zachovanie práv a výhod, ktoré už nadobudli a ktoré nadobúdajú.

4 Z ôsmeho odôvodnenia tohto nariadenia vyplýva, že cieľom ustanovení daného nariadenia je, aby dotknuté osoby v zásade podliehali systému sociálneho zabezpečenia iba jedného členského štátu s cieľom predísť prekrývaniu uplatňovaných predpisov a komplikáciám, ktoré by mohli z tohto plynúť.

5 Článok 1 písm. h) uvedeného nariadenia stanovuje, že na účely jeho uplatnenia pojem „bydlisko“ znamená zvyčajné bydlisko.

6 V hlave II tohto nariadenia, nazvanej „Určenie príslušnosti právnych predpisov“, článok 13 s názvom „Všeobecné pravidlá“ znie takto:

„1. Pokiaľ v článkoch 14c a 14f nie je ustanovené inak, osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s ustanoveniami tejto hlavy.

2. Pokiaľ článk[y] 14 až 17 neustanovujú inak:

a) na osobu zamestnanú na území jedného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy tohto štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu alebo ak sa sídlo alebo miesto podnikania podniku alebo fyzickej osoby, ktorá ho zamestnáva, nachádza na území iného členského štátu;

…“

7 V tej istej hlave článok 14 nariadenia č. 1408/71 s názvom „Osobitné pravidlá, ktoré sa vzťahujú na osoby vykonávajúce závislú činnosť, okrem námorníkov“ stanovuje:

„Článok 13 ods. 2 písm. a) sa použije s nasledujúcimi výnimkami a výhradami:

1. a) Osoba, ktorá je zamestnaná na území členského štátu podnikom, pre ktorý zvyčajne pracuje, a ktorá je vyslaná týmto podnikom na územie iného členského štátu, aby tam vykonávala prácu pre tento podnik, naďalej podlieha právnym predpisom prvého členského štátu za predpokladu, že predpokladané trvanie tejto práce neprekročí 12 mesiacov a že nie je vyslaná s cieľom, aby nahradila inú osobu, ktorá ukončila dobu svojho vyslania;

…

2. Osoba, ktorá je obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých členských štátov, podlieha právnym predpisom, ktoré sú takto určené:
   a) Osoba, ktorá patrí k cestujúcemu alebo lietajúcemu [palubnému – *neoficiálny preklad*] personálu podniku, ktorý si prenajíma alebo na svoj vlastný účet prevádzkuje medzinárodnú prepravu cestujúcich alebo tovaru po železnici, ceste, letecky alebo po vnútrozemských vodných cestách a má svoje sídlo alebo miesto podnikania na území členského štátu, podlieha právnym predpisom tohto druhého štátu s nasledujúcimi obmedzeniami:…

   …
   b) Osoba iná, než uvedená pod písm. a), podlieha:
      i) právnym predpisom členského štátu, na území ktorého má bydlisko, ak vykonáva svoju činnosť čiastočne na tomto území alebo pre viaceré podniky alebo viacerých zamestnávateľov, ktorí majú svoje sídla alebo miesta podnikania na území rôznych členských štáto[v];
      ii) právnym predpisom členského štátu, na území ktorého sa nachádza sídlo alebo miesto podnikania podniku alebo fyzickej osoby, ktorý ju zamestnáva, ak nemá bydlisko na území žiadneho členského štátu, kde vykonáva svoju činnosť.

…“

8 V zmysle článku 12a nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 (Ú. v. ES L 74, 1972, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 83), v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 03/005, s. 3), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 z 13. apríla 2005 (Ú. v. EÚ L 117, 2005, s. 1), úrady príslušného členského štátu sú v zmysle nariadenia č. 1408/71 povinné vydať osobe, ktorá obvykle vykonáva zamestnanie na území dvoch alebo viacerých členských štátov v zmysle článku 14 ods. 2 písm. b) posledného uvedeného nariadenia osvedčenie, ktoré potvrdzuje, že táto osoba podlieha právnym predpisom tohto členského štátu.

9 Toto osvedčenie, ktorého vzor je uvedený v rozhodnutí č. 202 Správnej komisie Európskych spoločenstiev pre sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov zo 17. marca 2005 o vzorových tlačivách potrebných na uplatňovanie nariadení Rady č. 1408/71 a č. 574/72 (E 001, E 101, E 102, E 103, E 104, E 106, E 107, E 108, E 109, E 112, E 115, E 116, E 117, E 118, E 120, E 121, E 123, E 124, E 125, E 126 a E 127) (Ú. v. EÚ L 77, 2006, s. 1) sa spoločne nazýva aj „tlačivo E 101“ alebo „osvedčenie E 101“.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

10 Dotknutá osoba, ktorá je poľským štátnym príslušníkom s bydliskom v Poľsku, pracovala pre spoločnosť Format so sídlom v Poľsku na základe pracovnej zmluvy na dobu určitú od 20. októbra 2006 do 31. decembra 2009. Počas tohto obdobia pracovala vo Francúzsku od 23. októbra 2006, v Spojenom kráľovstve od 5. novembra 2007 do 6. januára 2008 a potom od 7. januára 2008 opäť vo Francúzsku.

11 Rozhodnutím z 13. februára 2008 založeným na článku 14 ods. 1 písm. a) a článku 14 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1408/71 Inštitút sociálneho poistenia, 1. oddelenie Varšava, odmietol vydať dotknutej osobe osvedčenie E 101 potvrdzujúce, že od 23. decembra 2007 do 31. decembra 2009 sa na ňu vzťahoval poľský systém sociálneho zabezpečenia na základe práce, ktorú vykonávala ako zamestnanec spoločnosti Format.

12 Format a dotknutá osoba podali proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Sąd Okręgowy w Warszawie (Krajský súd Varšava, Poľsko), ktorá bola zamietnutá. Tento súd sa domnieval, že vzhľadom na to, že dotknutá osoba postupne pracovala pre Format na území dvoch členských štátov počas niekoľkých mesiacov, táto osoba nepatrí do pôsobnosti článku 14 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1408/71, ale do pôsobnosti článku 13 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia.

13 Format podala proti rozhodnutiu uvedeného súdu odvolanie na Sad Apelacyjny w Warszawie (Odvolací súd Varšava, Poľsko), ktoré bolo zamietnuté rozhodnutím z 23. januára 2018.

14 Tento súd uviedol, že z rozsudku zo 4. októbra 2012, Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe (C-115/11, EU:C:2012:606), vyplýva, že pojem „osoba, ktorá je obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých členských štátov“ v zmysle článku 14 ods. 2 písm. b) bodu ii) nariadenia č. 1408/71 sa nevzťahuje na situácie, v ktorých je pre dotknutú osobu obvyklé vykonávanie závislej činnosti len na území jedného členského štátu. Uvedený súd sa domnieval, že vzhľadom na skutočnosť, že práca, ktorú dotknutá osoba vykonávala v každom členskom štáte, trvala niekoľko mesiacov, povahu tejto práce, konkrétne stavebné práce, ako aj činnosť vykonávanú spoločnosťou Format, tzn. realizácia stavebných prác vo viacerých členských štátoch, dotknutá osoba v skutočnosti vykonávala obvyklé zamestnanie na území jediného členského štátu, a teda spadala do pôsobnosti článku 13 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia.

15 Format podala proti tomuto rozhodnutiu kasačný opravný prostriedok na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

16 Tento súd zastáva názor, že rozsudok zo 4. októbra 2012, Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe (C-115/11, EU:C:2012:606), v súvislosti s konaním, ktorého účastníkom bola aj Format a ktoré sa týkalo skutkových okolností, ku ktorým došlo počas obdobia dotknutého vo veci samej, nerieši pochybnosti o výklade článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1408/71, ktoré vznikli v prejednávanej veci. Je pravda, že týmto rozsudkom Súdny dvor rozhodol, že toto ustanovenie sa má vykladať v tom zmysle, že na osobu, ktorá v rámci po sebe nasledujúcich pracovných zmlúv, v ktorých sa ako miesto výkonu práce uvádza územie viacerých členských štátov, fakticky vykonáva svoju závislú činnosť počas trvania každej z týchto zmlúv len na území jedného z týchto štátov, sa nevzťahuje pojem „osoba, ktorá je obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých členských štátov“ v zmysle uvedeného ustanovenia. Skutkové okolnosti vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, t. j. že dotknutá osoba na základe po sebe nasledujúcich pracovných zmlúv pracovala vo viacerých členských štátoch a počas trvania každej z týchto zmlúv vykonávala svoje zamestnanie výlučne na území jedného z týchto členských štátov, sa však líšia od období, o ktoré ide v prejednávanej veci, keďže dotknutá osoba počas dvoch po sebe nasledujúcich období vykonávala na základe jednej pracovnej zmluvy závislú činnosť na území dvoch rôznych členských štátov.

17 Okrem toho z rozsudku z 12. júla 1973, Hakenberg (13/73, EU:C:1973:92, bod 19), vyplýva, že pojem „osoba, ktorá je obvykle zamestnaná“ v zmysle článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1408/71 sa vzťahuje na osobu v pracovnom pomere, ktorý má koherentný a nepretržitý charakter, ktorý pokrýva súčasne alebo počas po sebe nasledujúcich období územie viacerých členských štátov, avšak nevzťahuje sa na osobu, ktorá počas dotknutého obdobia v skutočnosti na základe jednej pracovnej zmluvy vykonáva závislú činnosť len v jednom členskom štáte a v nasledujúcom roku na základe inej pracovnej zmluvy vykonáva závislú činnosť v inom členskom štáte.

18 Vnútroštátny súd, ktorý uvádza, že v oboch veciach, ktoré mu boli predložené, vykladal tento pojem odlišne, zastáva názor, že je potrebné položiť otázku Súdnemu dvoru, aby rozptýlil pochybnosti, ktoré v tejto súvislosti existujú.

19 Za týchto podmienok Sąd Najwyższy (Najvyšší súd, Poľsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa pojem osoba, ktorá je obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých členských štátov, použitý v článku 14 ods. 2 prvej vete nariadenia [č. 1408/71], vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na osobu, ktorá v rámci jednej a tej istej pracovnej zmluvy uzavretej s jedným a tým istým zamestnávateľom vykonáva počas obdobia, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, prácu na území každého z aspoň dvoch členských štátov, nie však súčasne alebo paralelne, ale počas období v trvaní viacerých mesiacov, ktoré po sebe priamo nasledujú?“

O prejudiciálnej otázke

20 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 14 ods. 2 nariadenia č. 1408/71 vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na osobu, ktorá v rámci jednej pracovnej zmluvy uzavretej s jediným zamestnávateľom, ktorá stanovuje výkon závislej činnosti vo viacerých členských štátoch, pracuje počas viacerých po sebe nasledujúcich mesiacov výlučne na území jedného z týchto členských štátov.

21 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že na to, aby sa na osobu mohol vzťahovať článok 14 ods. 2 nariadenia č. 1408/71, musí táto osoba byť obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých členských štátov (rozsudok zo 4. októbra 2012, Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, bod 39).

22 Podľa judikatúry Súdneho dvora na účely posúdenia, či sa má určitá osoba považovať za osobu, ktorá je obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých členských štátov, alebo naopak, či ide o činnosti rozložené na území viacerých členských štátov len príležitostne, treba zohľadniť najmä dĺžku období činnosti a povahu závislej činnosti, ako sú definované v zmluvných dokumentoch, ako aj prípadne skutočnú povahu vykonávaných činností, konkrétne spôsob, akým boli pracovné zmluvy uzavreté medzi dotknutým zamestnávateľom a zamestnancom vykonávané v praxi v minulosti, okolnosti uzavretia týchto zmlúv a všeobecnejšie, povaha a spôsob výkonu činnosti tejto spoločnosti (rozsudok z 13. septembra 2017, X C-570/15, EU:C:2017:674, bod 21 a citovaná judikatúra).

23 V prejednávanej veci rozhodnutie vnútroštátneho súdu nespresňuje skutočnosti uvedené v pracovnej zmluve uzavretej medzi dotknutou osobou a spoločnosťou Format, najmä pokiaľ ide o miesta výkonu práce vykonávanej dotknutou osobou a dĺžku tejto práce.

24 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru však vyplýva, že v rámci pracovnej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou Format a dotknutou osobou na obdobie od 20. októbra 2006 do 31. decembra 2009 dotknutá osoba pracovala vo Francúzsku od 23. októbra 2006 a potom v Spojenom kráľovstve od 5. novembra 2007 do 6. januára 2008 a opäť vo Francúzsku od 7. januára 2008.

25 Ak je to skutočne tak, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, treba sa domnievať, že dotknutá osoba postupne vykonávala svoju závislú činnosť v dvoch členských štátoch, avšak obdobie kontinuálneho zamestnania v prvom členskom štáte trvalo približne trinásť mesiacov a takmer dva roky, pričom tieto dve obdobia sú oddelené obdobím zamestnania v dĺžke približne dva mesiace v druhom členskom štáte. Treba teda uviesť, že v rámci svojej pracovnej zmluvy uzavretej na obdobie od 20. októbra 2006 do 31. decembra 2009 dotknutá osoba vykonávala takmer celú svoju závislú činnosť na území len jedného členského štátu.

26 Pokiaľ však ide o prípadné po sebe nasledujúce obdobia činností vykonávaných na území viac než jedného členského štátu, článok 14 ods. 2 nariadenia č. 1408/71 nestanovuje časové obmedzenia.

27 Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že ak je výkon zamestnania na území jedného členského štátu obvyklým režimom dotknutej osoby, nemôže táto osoba patriť do pôsobnosti článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1408/71 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2012, Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, bod 40).

28 Nemožno teda pripustiť, aby osoba, ktorá je zamestnaná za takých podmienok, o aké ide vo veci samej, a ktoré sú opísané v bodoch 24 a 25 tohto rozsudku, patrila pod pojem „osoba, ktorá je obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých členských štátov“ v zmysle článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1408/71.

29 Takýto výklad by totiž viedol k rozšíreniu pôsobnosti tohto ustanovenia na situácie, v ktorých je v skutočnosti doba, počas ktorej dotknutá osoba vykonáva svoju činnosť ako zamestnanec na území jediného členského štátu, taká dlhá, že túto činnosť treba považovať za režim obvyklého zamestnania dotknutej osoby.

30 Okrem toho treba zdôrazniť, že ustanovenia hlavy II nariadenia č. 1408/71, v ktorej je obsiahnutý článok 14 tohto nariadenia, predstavujú podľa ustálenej judikatúry úplný a jednotný systém kolíznych noriem, ktorých cieľom je, aby sa na zamestnancov, ktorí sa pohybujú v rámci Únie, vzťahoval systém sociálneho zabezpečenia iba jedného členského štátu, a tým sa predišlo kumulácii uplatniteľných vnútroštátnych právnych úprav a komplikáciám, ktoré by z toho mohli vyplynúť (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. februára 1995, Calle Grenzshop Andresen, C-425/93, EU:C:1995:37, bod 9; z 13. septembra 2017, X, C-570/15, EU:C:2017:674, bod 14, a z 8. mája 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, bod 33).

31 Na tieto účely článok 13 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1408/71 stanovuje zásadu, podľa ktorej sa na pracovníka zamestnaného na území jedného členského štátu vzťahujú právne predpisy sociálneho zabezpečenia toho členského štátu, v ktorom pracuje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2017, X, C-570/15, EU:C:2017:674, bod 15 a citovanú judikatúru).

32 Táto zásada však obsahuje formuláciu „pokiaľ články 14 až 17“ nariadenia č. 1408/71 nestanovujú inak. V určitých osobitných situáciách by totiž jasné a jednoduché uplatnenie všeobecného pravidla uvedeného v článku 13 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia mohlo viesť k riziku, že tak zamestnanec, ako aj zamestnávateľ a inštitúcie sociálneho zabezpečenia sa nevyhnú administratívnym komplikáciám, ktoré by mohli byť prekážkou výkonu voľného pohybu osôb spadajúcich pod uvedené nariadenie, namiesto toho, aby sa týmto uplatnením dané riziko odstránilo (rozsudok zo 4. októbra 2012, Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, bod 31 a citovaná judikatúra).

33 Odsek 2 článku 14 nariadenia č. 1408/71 tak predstavuje, rovnako ako odsek 1 písm. a) tohto článku, výnimku zo všeobecnej zásady stanovenej v článku 13 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia. Článok 14 ods. 2 uvedeného nariadenia sa teda musí vykladať reštriktívne (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. januára 2007, Perez Naranjo, C-265/05, EU:C:2007:26, bod 29).

34 Treba pritom zohľadniť skutočnosť, že na účely výnimky stanovenej v článku 14 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 normotvorca Únie zjavne usúdil, že dočasné a krátkodobé vyslanie pracovníka do iného členského štátu na dobu maximálne dvanástich mesiacov odôvodňuje výnimku z pravidla členského štátu miesta výkonu zamestnania stanoveného v článku 13 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mazák vo veci Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:267, bod 55).

35 Z toho vyplýva, že na zabezpečenie koherentného výkladu ustanovení článku 14 ods. 1 písm. a) a článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1408/71 treba vychádzať z toho, že osoba, ktorá počas po sebe nasledujúcich období zamestnania vykonáva závislú činnosť v rôznych členských štátoch, sa musí považovať za osobu, ktorá obvykle vykonáva zamestnanie na území dvoch alebo viacerých členských štátov v zmysle článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1408/71, pokiaľ trvanie nepretržitých období zamestnania v každom z týchto členských štátov neprekročí dvanásť mesiacov. Iba takýto výklad môže zabrániť obchádzaniu zásady stanovenej v článku 13 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia.

36 Treba preto konštatovať, že s výhradou overenia vnútroštátnym súdom článok 14 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1408/71 nie je uplatniteľný na situáciu, o akú ide vo veci samej.

37 Je opodstatnené dodať, že na takúto situáciu sa *a priori* nevzťahuje ani článok 14 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71. Iba podnik, ktorý obvykle vykonáva významnú časť svojej činnosti na území členského štátu usadenia, totiž môže využiť výhodu, ktorú ponúka výnimka stanovená v tomto ustanovení (rozsudok z 10. februára 2000, FTS, C-202/97, EU:C:2000:75, bod 40). V prejednávanej veci však návrh na začatie prejudiciálneho konania nespresňuje, či Format v období od 20. októbra 2006 do 31. decembra 2009 obvykle vykonávala významnú časť svojej činnosti v Poľsku, ktoré je členským štátom, v ktorom má sídlo. Okrem toho z rozsudku zo 4. októbra 2012, Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe (C-115/11, EU:C:2012:606, bod 32), v súvislosti s konaním, ktorého účastníkom bola aj Format a ktoré sa týkalo skutkových okolností, ku ktorým došlo počas obdobia dotknutého vo veci samej, vyplýva, že táto spoločnosť v Poľsku obvykle nevykonáva významnú časť svojej činnosti. *A priori* sa teda nezdá, že by táto podmienka bola v prejednávanej veci splnená, čo však musí overiť vnútroštátny súd.

38 Na takúto situáciu sa však môže vzťahovať zásada uvedená v článku 13 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1408/71.

39 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené vyššie, treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 14 ods. 2 nariadenia č. 1408/71 sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na osobu, ktorá na základe jednej pracovnej zmluvy uzavretej s jediným zamestnávateľom, ktorá stanovuje výkon závislej činnosti vo viacerých členských štátoch, pracuje počas viacerých po sebe nasledujúcich mesiacov výlučne na území jedného z týchto členských štátov, pokiaľ dĺžka nepretržitých období výkonu závislej činnosti touto osobou v každom z týchto členských štátov presiahne dvanásť mesiacov, čo musí overiť vnútroštátny súd.

O trovách

40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Článok 14 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneného nariadením Rady (ES) č. 1606/98 z 29. júna 1998, sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na osobu, ktorá na základe jednej pracovnej zmluvy uzavretej s jediným zamestnávateľom, ktorá stanovuje výkon závislej činnosti vo viacerých členských štátoch, pracuje počas viacerých po sebe nasledujúcich mesiacov výlučne na území jedného z týchto členských štátov, pokiaľ dĺžka nepretržitých období výkonu závislej činnosti touto osobou v každom z týchto členských štátov presiahne dvanásť mesiacov, čo musí overiť vnútroštátny súd.

Podpisy